Dosarul nr. 1r-989/25 Judecătoria Hîncești, sediul Central
Nr. PIGD 1-25070308-02-1r-14082025 Judecător: Suruceanu Valentina

**D E C I Z I E**

10 februarie 2026 mun. Chişinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Președintele ședinței, judecător Bulhac Ion
Judecători Pîslariuc Vitalie și Mămăligă Natalia

a judecat, în ordine de recurs, recursul apărătorului Denis Staruș în interesele inculpatului Guțu Grigore, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 17 iulie 2025, adoptată în cauza penală de condamnare a lui,

**Guțu Grigore** ***** născut la *****, IDNP *****, originar si domiciliat în satul *****, r-nul Hîncesti, moldovean, cetăţean al Republicii Moldova, cu studii medii incomplete - 9 clase, nesupus militar, căsătorit, patru copii minori la întreţinere, neangajat în cîmpul muncii, la evidenţa medicului narcolog și psihiatru nu se află, anterior judecat:
- *prin sentinţa Judecătoriei Hîncesti din 16 martie 2017, în baza art. 349 alin.(1) Cod penal, la 150 ore muncă neremunerată în folosul comunităţii;*
- *prin sentinţa Judecătoriei Hîncesti din 30 august 2022, în baza art. 320[1] Cod penal, cu aplicarea art. 364[1] Cod penal, la 110 ore muncă neremunerate în folosul comunităţii,*

în baza art. 320[1], art. 320[1] şi art. 320[1] din Codul penal.

**Termenii de examinare a cauzei:**
Judecarea cauzei penale în prima instanță: 20.05.2025 – 17.07.2025

Judecarea cauzei penale în instanța de recurs: 14.08.2025-10.02.2026.

***Procedura de înștiințare a părților a fost executată.***

Asupra recursului declarat, în baza materialelor din dosar şi a argumentelor prezentate, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru,–

**A C O N S T A T A T:**

**Soluția și argumentele instanței de fond:**

Prin sentinţa Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 17 iulie 2025 Guţu Grigore a fost recunoscut vinovat în săvârşirea infracţiunilor prevăzute de art. $320^1$, art. $320^1$ şi art. $320^1$ din Codul penal, cu aplicarea art.$80^1$ Cod penal şi i s-a stabilit, în baza art.$320^1$ din Codul penal (episodul din 21 martie 2025), pedeapsă de 1 (un) an închisoare; în baza art. $320^1$ din Codul penal (episodul din 22 martie 2025), pedeapsă de 1 (un) an închisoare; în baza art. $320^1$ din Codul penal (episodul din 25 martie 2025) pedeapsă de 1 (un) an închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) din Codul penal, pentru concurs de infracţiuni prin cumul parţial al pedepselor aplicate, s-a stabilit lui Guţu Grigore pedeapsa definitivă sub formă închisoare pe un termen de 2 (doi) ani şi 6 (şase) luni.

În temeiul art. 90 din Codul penal, pedeapsa cu închisoare stabilită lui Guţu Grigore s-a suspendat condiţionat pe un termen de probă de 3 (trei) ani şi nu va fi executată, dacă condamnatul în perioada de probaţiune, prin respectarea condiţiilor probaţiunii va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat.

S-a obligat Guţu Grigore în perioada de probaţiune: să nu comită alte infracţiuni; să se prezinte la orice chemare a organului de probaţiune; să anunţe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile și să urmeze un program probaţional privind combaterea violenţei în familie.

*Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că* Guțu Grigore, la data de 21 martie 2025, aproximativ la ora 2130, aflându-se în sat. *****, r-nul Hânceşti, cunoscând cu certitudine că prin ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie din 21.01.2025 sub nr.2o/pr-1/2025 emisă de Judecătoria Hânceşti sediul Central, aplicată în privinţa sa, au fost instituite măsuri de protecţie a victimei violenţei în familie a soţiei Guţu Larisa pe un termen de trei luni, neexecutând intenţionat măsurile stabilite de instanţa de judecată în ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie, de a sta departe de locuinţa comună a victimei, la o distanţă de 300 metri, care ar asigura securitatea victimei, excluzând şi orice contact vizual cu ea, orice contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau orice alt mod, cu victima, s-a prezentat la domiciliul victimei Guţu Larisa situat în aceeaşi localitate, manifestând un comportament inadecvat, a început să o insulte, aplicându-i ulterior o lovitură cu palma în zona feţei.

Acţiunile lui Guţu Grigore sunt încadrate în baza art. 320[1] din Codul penal, după indicii calificativi - neexecutarea intenţionată a măsurii stabilite de instanţa de judecată în ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie.

Tot el, la data de 22 martie 2025, aproximativ la ora 1130, în sat. *****, r-nul Hânceşti, cunoscând cu certitudine că prin ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie din 21.01.2025 sub nr.2o/pr-1/2025 emisă de Judecătoria Hânceşti sediul Central, aplicată în privinţa sa, au fost instituite măsuri de protecţie a victimei violenţei în familie a soţiei Guţu Larisa pe un termen de trei luni, neexecutând intenţionat măsurile stabilite de instanţa de judecată în ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie, de a sta departe de locuinţa comună a victimei, la o distanţă de 300 metri, care ar asigura securitatea victimei, excluzând şi orice contact vizual cu ea, orice contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau orice alt mod, cu victima, s-a prezentat la domiciliul victimei Guţu Larisa situat în aceeaşi localitate, manifestând un comportament inadecvat, a insultat-o şi a deposedat-o de telefonul mobil de marca Nokia, cu scopul de a nu solicita intervenţia poliţiei.

Acţiunile lui Guţu Grigore sunt încadrate în baza art. 320[1] din Codul penal, după indicii calificativi - neexecutarea intenţionată a măsurii stabilite de instanţa de judecată în ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie.

Tot el, la data de 25 martie 2025, aproximativ la ora 11:00, în sat. *****, r-nul Hânceşti, cunoscând cu certitudine că prin ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie din 21.01.2025 sub nr.2o/pr-1/2025 emisă de Judecătoria Hânceşti sediul Central, aplicată în privinţa sa, au fost instituite măsuri de protecţie a victimei violenţei în familie a soţiei Guţu Larisa pe un termen de trei luni, neexecutând intenţionat măsurile stabilite de instanţa de judecată în ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie, de a sta departe de locuinţa comună a victimei, la o distanţă de 300 metri, care ar asigura securitatea victimei, excluzând şi orice contact vizual cu ea, orice contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau orice alt mod, cu victima, a apelat-o telefonic pe victima Guţu Larisa, iar peste 30 minute s-a apropiat de domiciliul comun şi a pătruns în domiciliu.

Acţiunile lui Guţu Grigore sunt încadrate în baza art. 320[1] din Codul penal, după indicii calificativi - neexecutarea intenţionată a măsurii stabilite de instanţa de judecată în ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie.

Subsecvent, în cadrul şedinţei de judecată, inculpatul Guţu Grigore, fiind asistat de avocatul Veaceslav Cătărău, a declarat personal prin înscris autentic că recunoaşte fapta indicată în rechizitoriu, probele îi sunt cunoscute, înţelege conţinutul lor şi nu are obiecţii asupra acestora, cerând ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală și nu solicită administrarea de noi probe.

**Solicitările recurentului:**

Nefiind de acord cu sentința, apărătorul Denis Staruș în interesele inculpatului Guțu Grigore a declarat recurs prin care a solicitat admiterea recursului, casarea sentinței în partea individualizării pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri cu numirea în privința inculpatului pentru fiecare episod în parte a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 120 de ore, iar confirm art. 84 Cod penal, a numi inculpatului pedeapsă definitivă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 240 ore.

În motivarea recursului s-a invocat că pedeapsa stabilită este prea aspră şi pasibilă de modificat din pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 2 (doi) ani şi 6 (şase) luni, cu aplicarea art. 90 din Codul penal, prin care s-a suspendat condiționat această pedeapsă pe un termen de probă de 3 (trei) ani, cu modificarea acestei pedepse în muncă neremunerată în folosul comunității.

Notează că în corespundere cu prevederile art.75 din Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a acestuia. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele atenuante şi agravante, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Accentuează că, persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancţiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată. Totodată, categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detenţiune pe viaţă.

Remarcă că în conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

A opinat că, instanţa de fond împuternicită să înfăptuiască acţiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârşit o infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării operaţiunii respective, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei, urma să individualizeze pedeapsa în privinţa lui Guţu Grigore reieşind din prevederile art. $320^1$ din Codul penal şi să-i stabilească pedeapsa cu ore neremunerate în folosul comunităţii.

La fel, consideră că reieşind din prevederile art. 61 din Codul penal, în special, pornind de la scopul pedepsei, individualizarea ei, restabilirea echităţii sociale, corectarea şi reeducarea inculpatului este posibilă doar în condiţiile

aplicării unei sancţiuni penale cu muncă neremunerată în folosul comunităţii. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de apel urmează să ţină cont de gravitatea infracţiunii săvârşite de inculpatul Guţu Grigore de motivul acestuia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele care agravează sau atenuează răspunderea, de recunoașterea infracţiunii comise de inculpat, de căirea sinceră, de influenţa pedepsei aplicate supra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

**Procedura de citare legal executată conform art. 447 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură penală.**

Art. 447 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală stabilește că, recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Astfel, instanța de recurs a expediat în adresa participanților la proces înștiințarea despre locul, data și ora examinării recursului, cu propunerea de a prezenta până la data de 4 decembrie 2025, ora 10:00, referința la recurs sau eventual a unor materiale suplimentare.

**Aprecierea instanței de recurs:**

*Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de recurs formulate și cercetând materialele cauzei penale, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru consideră necesar de a respinge ca fiind nefondat recursul declarat de avocatul Denis Staruș în interesele inculpatului Guțu Grigore împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 17 iulie 2025, reieșind din următoarele considerațiuni.*

În conformitate cu art. $364^1$ alin. (10) și (11) Cod de procedură penală, sentinţa adoptată în condiţiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită. Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art. 447 și 448.

Conform prevederilor art. 437 alin. (1), pct. $1^4$) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs: $1^4$) sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit art. 448 din Codul de procedură penală, judecând recursul, instanţa verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanţa de recurs. Instanţa de recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

În conformitate cu art. 449 alin. (1) pct. 1 lit. a) Cod procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: *respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) recursul este nefondat.*

Colegiul menționează că conform art. 384 din Codul de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

Iar, conform art. 385 din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; dacă această faptă a fost săvârşită de inculpat; dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracţiuni; dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracţiunea săvârşită; dacă există circumstanţe care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului şi care anume; ce măsură de pedeapsă urmează să fie stabilită inculpatului, luând în considerare şi recomandările serviciului de resocializare, dacă o asemenea anchetă a fost efectuată; dacă măsura de pedeapsă stabilită inculpatului trebuie să fie executată de inculpat sau nu; tipul penitenciarului în care urmează să execute pedeapsa închisorii; dacă trebuie admisă acţiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă; dacă trebuie reparată paguba materială atunci cînd nu a fost intentată acţiunea civilă; dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra bunurilor; ce trebuie să se facă cu corpurile delicte; cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare; dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului; dacă în privinţa inculpatului recunoscut vinovat de comiterea infracţiunii urmează să fie aplicat tratament medical forţat de alcoolism sau narcomanie. Dacă inculpatul este învinuit de săvîrşirea mai multor infracţiuni, instanţa soluţionează chestiunile arătate în alin.(1) pct.1)-13) pentru fiecare infracţiune în parte. Dacă de săvârşirea infracţiunii sînt învinuiţi mai mulţi inculpaţi, instanţa soluţionează chestiunile prevăzute în alin.(1) referitor la fiecare inculpat în parte. Dacă, în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei, s-au constatat încălcări care au afectat grav drepturile inculpatului ce derivă din calitatea procesuală a inculpatului, instanţa examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept compensare pentru aceste încălcări. În cazul constatării încălcării drepturilor privind condiţiile de detenţie, garantate de art.3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, conform jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv. În cazul în care condamnatul s-a aflat în arest preventiv, în

condiţiile specificate la alin.(5), nu mai puţin de 3 luni pînă la numirea cauzei spre judecare, la stabilirea, în calitate de pedeapsă principală, a muncii neremunerate în folosul comunităţii, a amenzii sau a privării de dreptul de a ocupa anumite funcţii sau de a exercita o anumită activitate, acesta este liberat de executarea pedepsei de către instanţa de judecată.

În această ordine de idei, Colegiul Penal raportând materialele cauzei la prevederile legale indicate supra stabilește că prima instanță a ținut cont de normele enunțate și a pronunțat o soluție întemeiată și motivată.

Colegiul Penal reiterează că sentința în speță a fost contestată de către apărător doar în partea individualizării pedepsei, totodată, nici unul din participanții la proces nu au înaintat careva obiecții vis-a-vis de învinuirea adusă inculpatului.

În continuare, instanța de recurs analizând sentința, reține că alegațiile apărătorului nu pot fi reținute ca plauzibile, or nu reprezentă temeiuri ce ar impune casarea actului judecătoresc în partea individualizării pedepsei.

Astfel, Colegiul indică că prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale şi a pedepsei penale, ţinând cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială, or potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.

Pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor, intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune şi când este capabilă să contribuie la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât de condamnat, cât şi de alte persoane.

Categoria şi termenul (limita) de pedeapsă, ce urmează a fi stabilită, este în dependenţă de circumstanţele atenuante şi agravante, prevăzute de art. 76-77 Cod penal.

Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârşite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, iar limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârşite, care constă în modul şi mijloacele de săvârşire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

În virtutea art. 75 alin. (1), (2) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvârşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci când gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată.

Deci, la stabilirea categoriei şi mărimii pedepsei penale, instanţa se va conduce de prevederile art. 61, art.75 Cod penal, ţinând cont de gradul şi caracterul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, de motivul, scopul şi consecinţele acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului.

În continuare, instanța de recurs menționează în calitate de circumstanțe agravante în sarcina inculpatului, conform art. 77 din Codul penal, comiterea infracțiunilor similare.

Conform art. 76 din Codul penal, Colegiul nu reține careva circumstanțe atenuate.

Astfel, ținând cont de circumstanţele cauzei, de comportamentul inculpatului pînă şi după săvârşirea infracţiunii, de faptul că anterior a fost condamnat inclusiv pentru infracţiuni similare (f.d.79-80, 91-95, 96-100); la data judecării cauzei pe

rolul Judecătoriei Hînceşti, sediul Central se află spre examinare cauza penală intentată în privinţa lui Guţu Grigore în baza art. 201[1] alin.(1) lit. b) Cod penal (f.d.101, 132), de către administraţia publică locală este caracterizat negativ - se află în vizorul asistentului social şi a politiei ca agresor familial (f.d.75), potrivit informaţiei din cazierul penal pentru perioada 01.01.2020 - 05.05.2025 a comis 11 contravenţii dintre care 1 contravenţie face parte din categoria contravenţiilor ce atentează la sănătatea populaţiei, sănătatea persoanei, la starea sanitar-epidimiologică; contravenţii în domeniul circulaţiei rutiere; 6 contravenţii fac parte din categoria contravenţiilor ce atentează la drepturile politice, de muncă şi alte dreptri constituţionale ale persoanei fizice; şi 1 contravenţie care face parte din categoria contravenţiilor ce afectează activitatea autorităţilor publice (f.d.78), la întreţinere are 4 copii minori, totodată, acesta a recunoscut vinovăţia, se căieşte sincer, a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, şi ţinând cont de scopul pedepsei penale este anume, prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane, de influenţa pedepsei aplicate asupra restabilirii echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi condiţiile lui de viaţă, Colegiul consideră că prima instanță justificat a stabilit că în privința inculpatului urmează a fi aplicată pedeapsă sub formă de închisoare cu suspendarea executării acesteia prin prisma art. 90 din Codul penal.

În contextul celor reiterate, Colegiul reține că faptele săvârşite de către Guţu Grigore prevăzute de art. 320[1] din Codul penal, se pedepsesc cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 160 la 200 de ore sau cu închisoare de pînă la 4 ani, astfel potrivit prevederilor art. 16 alin. (3) din Codul penal, infracțiunile comise de inculpat fac parte din categoria celor mai puțin grave.

Potrivit art. 80[1] alin.(1) din Codul penal, cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Având la bază prevederile art. 80[1] din Codul penal, limitele de pedeapsă cu închisoare la sancţiunea art. 320[1] din Codul penal sunt, limita minimă - 3 luni şi limita maximă 3 ani închisoare.

Astfel, reținând circumstanțele reale și persoanele ale inculpatului Colegiul consideră că instanța de fond justificat a stabilit pentru fiecare infracțiune în parte pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, iar cu aplicarea art. 84 alin.(1) din Codul penal, a numit pedeapsă definitivă pe un termen de 2 (doi) ani şi 6 (şase) luni închisoare.

Succesiv, în temeiul art.90 alin.(1) din Codul penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvîrşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvârşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinînd cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numaidecît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele de probaţiune, iar asupra comportării militarilor - comandamentul militar respectiv.

Astfel, aplicarea prevederilor art. 90 din Codul penal - suspendarea condiţionată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracţiunea comisă de ea este un incident în viaţa acesteia, or, instituţia suspendării condiţionate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

În context, apreciind faţă de inculpatul Guţu Grigore, prezenţa antecedentelor penale şi conduita bună avută anterior de inculpat, Colegiul consideră că scopul educativ al pedepsei poate fi atins şi fără privarea de libertate a inculpatului, acordându-i o şansă inculpatului de a se reabilita în faţa societăţii şi în baza art. 90 Codul penal.

În opinia Colegiului pedeapsa cu suspendarea condiţionată stabilită în privinţa inculpatului este echitabilă şi corespunde principiului echităţii, va duce la corectarea şi reeducarea inculpatului precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiunii şi va atinge scopul prevăzut la art. 61 din Codul penal.

Aferent circumstanțelor menționate, Colegiul nu consideră posibilă numirea unei alte categorii de pedeapsă în privința inculpatului or, Legea penală stabileşte criterii generale şi criterii speciale de individualizare a pedepsei.

Relevant este și faptul că criteriile generale au caracter obligatoriu la individualizarea oricărei pedepse, la alegerea categoriei şi termenului pedepsei, la stabilirea atât a pedepsei principale, cât şi a celei complementare. Aceste criterii nu pot fi utilizate separat, ci numai în ansamblu.

La caz, prima instanță a ținut cont de gravitatea infracţiunilor săvârşite, de motivul acestora, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care

atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia, precum şi faptul că Guţu Grigore anterior prin sentinţa Judecătoriei Hînceşti din 16 martie 2017 şi prin sentinţa Judecătoriei Hînceşti din 30 august 2022, a fost condamnat la pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii în mărime de 150 ore şi respectiv 110 ore, pedeapsă care nu a dus la corectarea şi reeducarea vinovatului, cît şi conştientizarea neadmiterii pe viitor a încălcării legii penale.

Ca urmare, în privința inculpatului nu poate fi aplicată pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, or anterior Guțu Grigore a fost condamnat la o asemenea categorie de pedeapsă, care nu a fost suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni.

În raport cu persoana inculpatului, Colegiul nu are premise de a consideră că corectarea și reeducarea acestuia va fi posibilă prin numirea altei pedepse, or aplicarea unei pedepse mai blânde faţă de Guţu Grigore nu va duce la atingerea scopului penal, iar inculpatul nu va conştientiza seriozitatea pedepsei penale, atîta timp cît instanţa nu a reţinut careva circumstanţe suplimentare în baza cărora ar putea să-şi motiveze soluţia privind stabilirea pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Mai mult, circumstanţele ce ţin de faptul că inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracţiunii incriminate, are la întreţinere patru copii, au fost reţinute deja la stabilirea cuantumului pedepsei, astfel, acestor stări de fapt nu le poate fi oferită o valență dublă.

Concluzionând cele expuse, instanţa precizează faptul că pedeapsa reţinută inculpatului sub formă de închisoare cu suspendare condiționată reprezintă o consecinţă juridico-penală a faptelor comise de ultimul, adică o reacţie la faptele infracţionale săvârşite de acesta. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorilor şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, totodată pedeapsa aplicată inculpatului nu trebuie să aibă caracter punitiv însă nu unul excesiv, care să nu prejudicieze principiul proporţionalităţii dintre fapta săvârşită şi pedeapsa reală care o merită inculpatul.

Colegiului în această speță nu i-au devenit cunoscute careva stări de fapt din care ar rezulta că inculpatul a conștientizat fapta și gravitatea acesteia, iar în rezultat corijarea acestuia ar fi posibilă prin numirea unei pedepse mai blânde.

În raport cu motivele recurentului la capitolul pedeapsă, Colegiul remarcă că pedeapsa se consideră echitabilă cînd aceasta impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvîrşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

Colegiul indică că motivele invocate de recurent poartă un caracter declarativ, or pedeapsa numită de prima instanță este legală, echitabilă și proporțională faptelor comise, circumstanțe în prezența cărora se impune concluzia că sentinţa este legală şi întemeiată, iar recursul este nefondat şi pasibil de a fi respins.

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1), art.448, art.449 alin. (1) pct. 1) lit.a) din Codul de procedură penală, Colegiul Penal al Curţii de Apel Centru, -

**D E C I D E :**

Recursul declarat de avocatul Denis Staruș în interesele inculpatului Guțu Grigore împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 17 iulie 2025, adoptată în cauza penală privindu-l pe **Guțu Grigore** ***** se respinge ca fiind nefondat, menținând hotărârea atacată fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

***Președintele ședinței, judecător*** ***Bulhac Ion***

***Judecător*** ***Pîslariuc Vitalie***

***Judecător*** ***Mămăligă Natalia***